Vzpomínky II. - Dobeš, Pavel

Jednu z hlavních rolí, krom večerních zpráv,
krom pohledů do soukromna pro nejširší dav,
kromě Šťastných 10 a kromě hokeje,
kde se zpívá státní hymna, i když se nic neděje,
jednu z hlavních rolí, krom Prima večeří,
kromě válek, povodní a Oko nevěří,
krom fortelnostních rubrik z dílny a zahrady
v televizi hrají estrády.

Též k obrazovce sednu, mám její světlo rád,
přepínám svou bednu, dívám se na pořad,
jak kdo zas letěl na Krétu a než se Airbus zved,
jak taxík musel přes půl Prahy pro letenku zpět,
jak další hledal z bufetu s nákupy cestu ven,
jak Boeing už byl ke vzletu z věže odbaven,
jak jiný zase zapomněl na kurtech raketu,
jak taxík musel zpátky pro ni přes celou Krétu,
též k obrazovce sednu, vlastně nevím proč,
poslouchám těch lidskejch řečí kolotoč,
v hlubinách vrže osa země, vlci vyjí na měsíc,
jen já jak bych paměť neměl, jak neměl bych co říct ...

Všechny své malicherné vzpomínky
vzpomínky, vzpomínky,
snad jen na nepatrné výjimky
odhazuji do jímky.